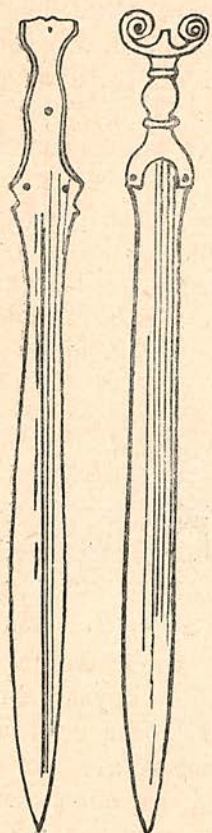

казватъ, че презъ бронзовата епоха хората сж вѣрвали въ безсмъртието на душата; душата] продължава да живѣе и ще има сжщитѣ нужди въ задгробния животъ, каквито има всѣки живъ човѣкъ.

Но защо сж изгаряли трупа на мрътвия? Това е една загадка, която мжно може да се разреши, но все

Обр. 2. Мечове отъ бронзъ.

пакъ това показва, че у хората презъ бронзовата епоха е настѣпилъ нѣкакъвъ превратъ въ схващанията за душата и задгробния свѣтъ. Докато презъ каменната епоха труповѣтъ на мрътвитѣ били заравнени въ земята, сега почватъ да ги горятъ. Възможно е, че съ това искали да унищожатъ тѣлото, за да не може душата отново да се върне въ него. Значи, въ такъвъ случай е игралъ роля страхътъ отъ мрътвитѣ. Ако тѣ се съживятъ и се явятъ между живитѣ, нищо добро нѣма да имъ донесатъ. Така и днесъ простолюдието се страхува отъ „вампиритѣ“, които не сж нищо друго освенъ оживѣли мрътви и които по разни начини пакостятъ и отмѣщаватъ на живитѣ.

Възможно е, че съ изгаряне на трупа искали самиятъ трупъ да се пресели заедно съ душата въ оня свѣтъ, гдето има само вѣчно блаженство. Но все пакъ това сж предположения, които мжно могатъ да се докажатъ.

Грижитѣ, които се полагали за душата на мрътвитѣ, за науката сж отъ голѣмо значение. Ние диримъ

тия надгробни могили, разкопваме ги и учимъ отъ тѣхъ много нѣща. Преди всичко тѣ ни даватъ изоби-